

A 8-a ANIVERSARE A ELIBERĂRII UNGARIEI

Republica Populară Ungară pe drumul construirii socialismului

Poporul ungar sărbătorește la 4 Aprilie cea de a 8-a aniversare a eliberării patriei sale, ziua renașterii saie naționale. Cu opt ani în urmă, la 4 Aprilie 1945, glorioasa Armată Sovietică a eliberat întreg teritoriul Ungariei de ocupanții hitleriști și de slugile lor din țară.

HAZI ARPAD, Vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P. Ungare, membru al Biroului Politic al Partidului celor ce muncesc din Ungaria

latifundii, care însumau aproape jumătate din suprafața țării. Din inițiativa și sub conducerea partidului a fost înfăptuită reforma agrară, în cursul căreia au fost împărțite 1,8 milioane hectare de pământ la 642.000 familii de țărani muncitori. În alianță frățească cu clasa muncitoare, țărănimea muncitoare și-a apărut pământul în fața atacurilor reacțiunii. La îndemnul partidului, ea a pornit pe drumul gospodăriei cooperatiste, care asigură o mai mare productivitate a muncii și un nivel de trai ridicat.

Industria ungară tot mai puternică înzestreață agricultură cu tractoare moderne și cu tot felul de mașini agricole. În anul planului cincinal, prin folosirea zeilor de mil de mașini sovietice și ungare, arături în adâncime vor fi mecanizate în proporție de 90%, iar secerișul în proporție de 50%. Suprafața cultivată cu bumbac — semințele sunt sosită din U.R.S.S. — va crește cu 57.000 de hectare.

Statul a dat un ajutor efectiv pentru crearea mișcării cooperatiste. Strălucitul exemplu al colhoznicilor sovietici, îndrumările lor personale au dat un puternic impuls sutoilor de mil de țărani muncitori ca să treacă pe făgașul gospodăriei cooperatiste, mecanizate. În anul 1952, un număr de 90.000 familii de țărani muncitori au pășit pe această cale. La sfârșitul anului trecut un număr de 280.000 familii au lucrat în comun pe o întindere de 1.254.000 hectare. Suprafața de pământ cultivată de gospodăriile de stat și cooperativate de producție însumază 37% din întreaga suprafață arabilă a țării.

Cu opt ani în urmă Ungaria era încă „țara celor 3 milioane de cerșetori”, țara în care poporul trăia în cumplită mizerie și în care cea mai mare parte a veniturii naționale intra în buzunarele claselor exploatare. În anul 1952, sectorul socialist și al micilor producții de mărfuri a dat 98,7% din venitul național.

În toate domeniile vieții republicii noastre populare se afirmă tot mai puternic principiul de bază stalinist al umanismului socialist: „Omul este cel mai prețios capital”. Întruchiparea acestui principiu îl constituie zecele de mil de locuințe noi, moderne, luminoase, ce se construiesc în anul primului plan cincinal, dezvoltarea largă a asistenței medicale având drept rezultat scăderea la jumătate a mortalității infantile, în raport cu anul 1933 în ce privește populația cu toate plerile suferite în cursul războiului — 600.000 de victime din rândurile popoului — ea a crescut, ajungând la 9,5 milioane de oameni.

Paralel cu creșterea nivelului de trai al popoului se înfăptuiește revoluția culturală. Cultura a devenit acum un bun al maselor de milioane. Astfel, numărul elevilor din școlile medii s-a dublat, iar al studenților s-a triplat față de anul dinainte de război. La fiecare 10.000 locuitori există în țara noastră număr de locuitori decât la același număr de locuitori în Anglia sau Franța, Elveția, Olanda, Austria. Anul trecut, un număr de 4,7 milioane persoane au vizionat piese de teatru, iar 1,1 milioane — spectacole de operă; în decurs de un singur an au apărut cărți cu un tiraj de 34 milioane de exemplare. Ungaria devine tot mai mult o țară cu un nivel cultural caracteristic națiunilor constructoare a socialismului.

Faptul că poporul ungar a devenit dezvoltat stăpân al țării sale se oglindește în noua atitudine socialistă față de muncă a milioanele de oameni al muncii, în entuziasmul cu care ei desfășoară întrecerea

socialistă, la care iau parte activă 80% din muncitorii — în mișcarea stahanovistă — la care au luat parte, în anul 1949, 5.000 de muncitori, iar în 1953, 63.000 muncitori — în mișcarea inovatorilor — care aduce anual economii uriașe.

Poporul muncitor ungar își luubește țara cu un fierbinte patriotism socialist. Armata Populară Ungară, care se întindează cu mândrie fratele mai mic, elevul și camaradul gloriosei Armate Sovietice, străjuiește cu vigilență cuceririle popoului și apăra cu fermitate granițele țării împotriva oricăror uneltiri ale dușmanilor popoului ungar și al păcii.

Ideile internaționalismului proletar, spiritul solidarității frățești leagă poporul ungar de forțele progresiste din întreaga lume și în primul rând de eliberarea, ocrotitoarea independenței și păcii sale, marea Uniune Sovietică.

Poporul ungar a luat parte din adâncul inimii la marea durere a popoului sovietic și a întregii omeniri progresiste pricinuită de încetarea din viață a marelui Stalin. Poporul ungar nu va uita nicicând că datorită ajutorului acordat de U.R.S.S. și de tovarășul Stalin el și-a putut doborând independența națională și a putut sfârșii jugul exploatații și asupririi. Poporul nostru va purta o veșnică recunoștință lui Stalin pentru faptul că Ungaria a devenit o țară cu o industrie dezvoltată, membră a noii familii a popoarelor libere, că, alături de Uniunea Sovietică și de țările de democrație populară, și Ungaria democratică populară poate purta numele de cinstit și de răspundere de „hrigădi de șoc” a mișcării revoluționare și muncitorești internaționale.

Mulțimea imensă de oameni care, în fața statului lui Stalin din Budapesta, a cinstit memoria nemuritorului învățător și conducător al oamenilor muncii, se gândea în acele clipe și la glorioșii ostași sovietici al lui Stalin care au adus Ungaria liberată cu prețul sângelui lor. Poporul ungar și-a amintit atunci de Stalin ocrotitorul, care a salvat Budapesta de pustiriile de către hoardele hitleriste. Tovarășul Stalin, marele prieten al popoului nostru, l-a ajutat să pășească pe drumul luminos al libertății și socialismului, al renașterii sale naționale.

Tovarășul Stalin a murit, dar opera lui trăiește și va trăi deapărur. Trăește și va trăi și în țara noastră, pe care poporul ungar o cădește pe baza învățăturilor staliniste, cu ajutorul frătesc al Uniunii Sovietice.

Republica Populară Ungară întărește și adâncește prietenia cu poporul lui Stalin, cu țara lui Stalin, constructoare a comunismului, bastionul păcii și progresului, ocrotitoarea popoului ungar.

Pe fundamentul de granit al devotamentului nemărginit și indeructibil față de Uniunea Sovietică s-a clădit prietenia popoului ungar cu popoarele sistemului lagăr al păcii, democrației și socialismului. Pe această bază solidă s-a clădit și alianța frățească de nezdruclinat dintre poporul ungar și poporul român, alianță care se caracterizează, ca și relațiile dintre toate țările lagărului păcii în frunte cu U.R.S.S., prin egalitate în drepturi, colaborare economică, respectarea independenței naționale, dorința sinceră de a se ajuta reciproc și de a obține un avânt general.

Pe baza acestor principii s'a realizat din inițiativa tovarășilor Gh. Gheorghiu-Dej și Mátys Rákosi acordul pe termen lung dintre cele două țări ale noastre, în cadrul căruia ele construiesc cu puteri unite uriașe uzine chimice. În acest spirit se dezvoltă între Republica Populară Ungară și Republica Populară Română schimburi de mărfuri și colaborarea culturală, devine tot mai puternică și mai solidă alianța frățească a celor două popoare constructoare ale socialismului.

Astăzi, la aniversarea eliberării sale, poporul ungar își întipărește în inimă cuvintele apelului Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria adresat popoului cu prilejul încetării din viață a marelui Stalin:

„Devotamentul popoului ungar față de poporul sovietic, față de marele lagăr al păcii în frunte cu marea Uniune Sovietică, față de marea cauză a prieteniei și colaborării între popoare, față de internaționalismul proletar, este mai trunic decât orice.”

Sub invincibilul steag al lui Marx, Engels, Lenin, Stalin... luptăm și muncim pentru victoria construiții socialismului în patria noastră, pentru victoria cauzei păcii în lumea întreagă!”

A apărut în limbile: rusă, română, franceză, germană, engleză și spaniolă „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!”

București. Organ al Biroului Informativ al Partidului comunist și muncitoresc Nr. 14 (230)

Cuprinde:

Articole de fond: Noi dovezi ale mărețelor forțe vitale ale Statului Sovietic. * * * Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a emis un Decret „Cu privire la amnistie”. * * * Dela Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Despre noua reducere a prețurilor de stat cu amănuntul la mărfurile alimentare și industriale. Marten Horvath: Cu prilejul celei de a 8-a aniversări a eliberării Ungariei. Enver Hodja: Poporul albanez pe drumul construirii bazelor socialismului. * * * Un nou pas spre întărirea păcii. * * * Poporul Italiei apără libertățile democratice.

Florinmond Bonte: Situația economică și politică din Franța. Mincio Nelcey: Complotul dela Ankara al agresorilor fascistii. * * * Situația mizeră a oamenilor muncii în țările capitalului. Jan Marek: Note politice.

Informații De vânzare la magazinele „Librăria Noastră” și la toate chioșcurile. Prețul 40 bani.

STUDII Revistă de Istorie și Filosofie Anul VI nr. 1 Ianuarie-Martie 1953

Extragem din cuprins: Gh. Matel și M. Damaschin. Despre mișcările țărănești din 1899 și cluburile socialiste la sat. Anexă: Documente.

B. A. Ribacov. Problema formării popoului vechii Rusii în lumina lucrărilor lui I. V. Stalin.

Barbu T. Cămpina. Despre rolul Genezei la Gurile Dunării în secolele XIII-XV.

Consfătuirea istoricilor din R.P.R. (16—17 Ianuarie 1953). Cuvânt introductiv de acad. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R. — Raport de activitate de acad. P. Constantinescu-Iași — Dezbateri — Încheiere la dezbateri: Unele probleme ale cercetării în domeniul istoriei R.P.R. în lumina genialei lucrări a lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.” de acad. Mihail Roller.

Note: Note asupra serviciului sanitar român și a legăturilor româno-ruse în timpul războiului pentru independență din 1877—1878, etc.

Pe insula Ada-Kaleh

Povestea vieții pe care o duceau în trecut locuitorii insulei Ada-Kaleh nu este scoasă din o mie și una de nopți, ci e povestea adevărată, plină de tristețe, a suferințelor locuitorilor turci ce duceau acți o viață de chin.

Era prin anul 1931... Pe insula Ada-Kaleh copiii se nășteau ca și cu zece de ani în urmă, în catacombele umede și întunecoase ale străvechii cetăți. Zece de familii trăiau în cea mai cumplită mizerie. Flămânzi, cu trupurile măcinate de tuberculoză, oamenii mureau ca muștele spre sfârșitul toamnei. Pe insula, niște afaceriști deschisese în vremea aceluia o fabrică de țigări și una de rahat. La început, locuitorii turci au crezut că a coborât asupra lor mistlovitea lui Allah...

Ali-Kadri, președintele societății „Musalman”, proprietara celor două fabrici, se conducea însă după vechiul dicton: „fără auri chiar vrerea lui Allah rămâne scearpă”. Așa că fabrica de rahat nu numai că n'a îndulcit viața turcilor de pe insula Ada-Kaleh, dar le-a făcut-o și mai amară. În fabrică, oamenii găseau de lucru câte 10—12 zile pe lună și numai la cele mai grele munci. Femeile și copiii cereau mila turistilor atrași de pitorescul oriental al insulei ce dădea o culoare „exotică” însăși mizeriei.

Despre acest trecut întunecat îl mai vorbesc azi trecătorii doar locurile. El trece pe lângă peșterile întunecoase și află că aici au trăit oameni, apoi vizitează palatul în care bogătaşul Ali-Kadri dădea balamurii în clinica ospitelor veniți dela București sau T. Severin și unde azi au fost instalate creșă și câminul de zi pentru copiii muncitorilor dela fabrica de confecții și fabrica de țigări...

O alece îngustă pietruită străbate mijlocul insulei. Ea te conduce prin fața clubului muncitorilor, iar după ce lasă în urmă localul statului popular ajunge în dreptul fabricii de confecții „Vasile Roaită”. În anul puterii populare, aproape 200 de femei și bărbați au cunoscut pentru prima oară bucuria muncii libere, au învățat o meserie. În secția de confecții, muncitoarele Huseim Emince, Fatme Ahmed și multe altele lucrează la cele mai noi tipuri de mașini de cusut fabricate în R.P.R. Mașinile funcționează cu curent electric furnizat de noua centrală construită în anul puterii populare.

Ferhat Letim era aproape 50 de ani. Meseria a deprins-o abia acum la bătrânețe. Ve vremuri s'a ocupat cu pescuitul, a fost barcagiu, hamal, dar niciodată n'a câștigat atât încât să cumpere mâncare și pe a doua zi. Astăzi munca și pâinea îi sunt asigurate. Și Zulechip Mustafa și Fetil Ibrahim, și mulți alții cu care vorbește muncitorii al fabricii de confecții „Vasile Roaită” mulțumesc din adâncul inimii partidului care l-a eliberat din iobăcia capitalului și le-a deschis zoriile unei vieți ferice.

Proșagul l-a adus deunăzi paznicului Sechet Mustafa dela fabrica de țigări o scrisoare. Era dela băieții lui, Tair și Nabi, amândoi elevi al unei școli metalurgice, pe câștigă să învețe o meserie, să devină constructori al unei vieți noi pe care bătrânul Mustafa o visase dealongul anilor. Alteori, bătrânul primește vești dela fetele lui, eleve ale unei școli profesionale din Plocești. Și, zile în șir, poartă vestește Mustafa cunosătorul despre fel cum a trăit el când a fost tânăr și cât de diferită este astăzi viața copiilor lui.

Populația turcă de pe insula Ada-Kaleh, care decenți dea rândul a cunoscut cea mai crâncenă mizerie și întunericul neștiinței de carte, a căpătat însăfăși puțință să se bucure de lumina culturii. Mulți tineri, fii și fiice ale muncitorilor turci au luat drumul școlilor, al meseriilor. La școala elementară de pe insula copiii învăță după abecedar în limba maternă. În palatul până mai ieri al lui Ali-Kadri a fost amenajată o bibliotecă înzestrată cu peste 2000 de volume.

Cel mai bătrân locuitor al insulei își amintesc de vremea în care molimile secerau viețile oamenilor lipsiți de orice asistență medicală. Acum a fost amenajată pe insula un staționar, unde cei suferinți capătă îngrijire medicală, medicamente, etc.

Când se lasă seara, lumintele strălucitoare ale becurilor se aprind la clubul muncitoresc. Tineri și vârstnici se întâlnesc aici să joace șah, tenis de masă, să asculte radio. Pe insula se desfășoară o intensă activitate sportivă. 88 de tineri, fete și băieți, sunt purtători al insignel G. M. A. Echipele de volei și fotbal ale tineretului turc de pe insula Ada Kaleh sunt deosebit de cunoscute în întreg raionul T. Severin...

...În sala câminului cultural au loc repetițiile obișnuite ale artiștilor amatori din rândurile muncitorilor dela fabrica de confecții și fabrica de țigări. Echipele de dansuri, cor și teatru se pregătesc pentru un festival. În repertoriu figurează numere de muzică vocală și jocuri populare sovietice, românești și turcești... Iată o tânără Derviş Ferzane cântând melodia „Cântec pentru patrie” de compozitorul sovietic Blanter. Apoi se urcă pe scenă corul compus din 45 persoane...

Duminicile, echipele artistice pleacă să prezinte programele lor țărănilor muncitori din Sisești, Crăgești sau Vălciorova, iar pe insula au loc reprezentații cinematografice la care asistă sute de oameni.

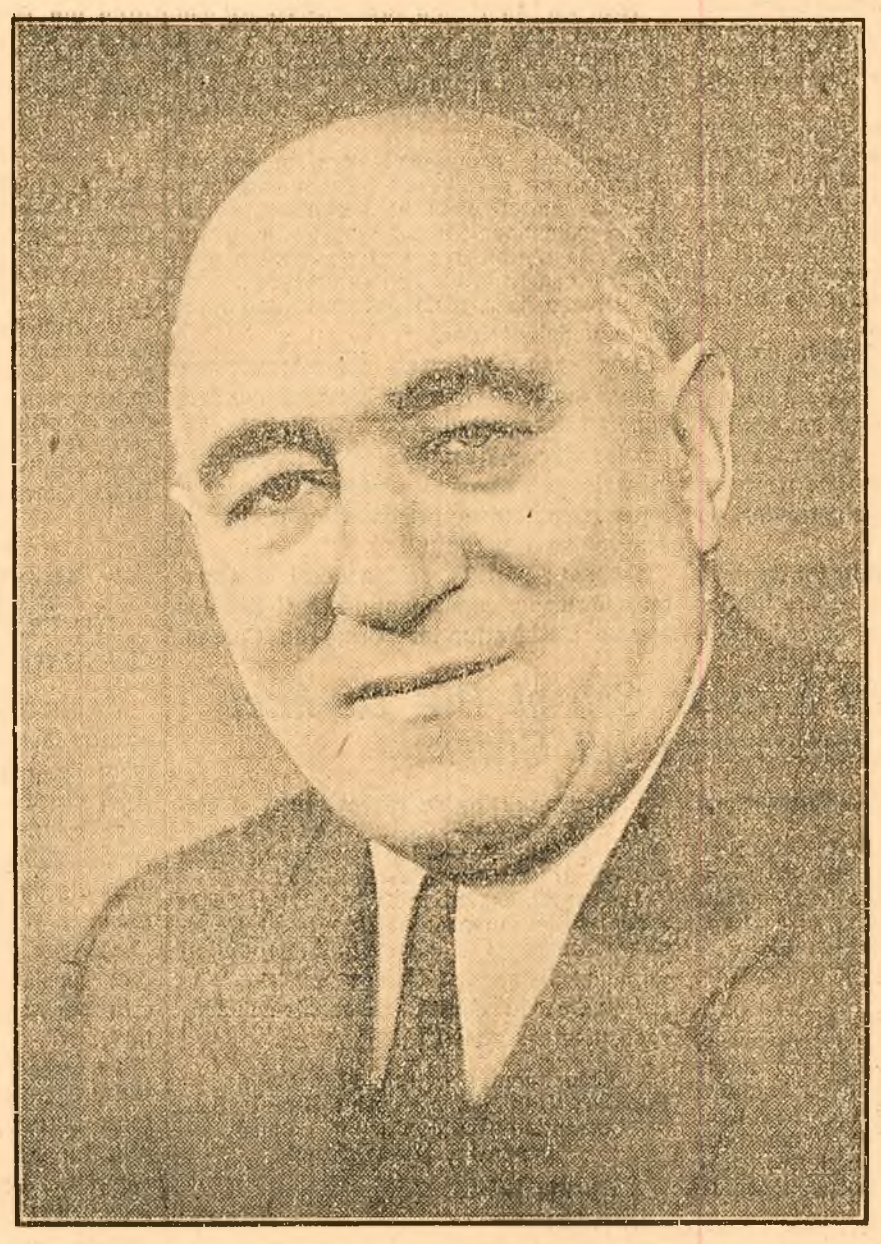
Câtă deosebire între viața de azi a populației turce din Ada-Kaleh și cea de ieri! Câtă deosebire față de soarta tragică a oamenilor muncii din Turcia, transformată în semicolonie americană, țară în care cea mai mare parte a bugetului este folosită pentru cheltuieli militare, unde sute de școli, magazine și plințe au fost transformate în închisori, iar din 45.000 de țesători din Istanbul 26.000 sunt șomeri...

Acum câteva luni, un spion titolist, adus noaptea într-o salupă pe Dunăre, a încercat să se strângă pe insula Ada-Kaleh, dar grănicerii, ajutați de îmblămur Ibrahim İllas, l-au prins când abia făcuse câțiva pași.

Și aci, pe această insulă din mijlocul Dunării, odinioară loc de turisism pentru diferiți burtă-verzi, amatori de peisagi exotice, arde pământul sub picioarele spionilor, ale dușmanilor popoului și al păcii.

Ada-Kaleh, colțisor al patriei noastre libere, trăește o viață nouă, viața unui popor stăpân pe soarta sa, a unui popor constructor al socialismului.

C. MANTU

Mátys Rákosi

Amânarea sesiunii Consiliului Mondial al Păcii

BUDAPESTA 3 (Agerpres). — M.T.I. transmite: Mai mulți membri al Consiliului Mondial al Păcii, precum și câteva Consilii naționale ale păcii au propus ca sesiunea Consiliului Mondial al Păcii, care urma să aibă loc la Budapesta la mijlocul lunii Aprilie, să fie amânată. Pe baza acestor propuneri, Biroul Consiliului Mondial a hotărât ca sesiunea Consiliului Mondial al Păcii să aibă loc în a doua jumătate a lunii Mai.

Lucrările Adunării Generale a O. N. U.

NEW YORK 3 (Agerpres). — TASS transmite: În ședințele sale plene din 1 Aprilie, Adunarea Generală a O.N.U. a încheiat examinarea „Raportului secretarului general asupra principiilor care au stat la baza măsurilor aplicate față de personalul O.N.U.” și a proiectelor de rezoluție în această problemă.

Delegații Irakului, Republicii Chile, Angliei și altor câteva țări au continuat să critice raportul întocmit de Trygve Lie. Reprezentantului Irakului a atras atenția asupra mai multor acțiuni inadmisibile ale lui Trygve Lie, în contradicție flagrantă cu principiile Chartei Națiunilor Unite, care prevăd caracterul independent, internațional, al secretariatului O.N.U. Delegatul irakian a atras în special atenția asupra actului „inadmisibil și cu adevărat revoluționar” al lui Trygve Lie care a îndemnat Biroulul federal de investigații al S.U.A. să întreprindă cercetări la sedul O.N.U. în dosarele colaboratorilor secretariatului O.N.U. și să le ia amprentele digitale.

Luând cuvântul în încheierea discuțiilor, Trygve Lie a încercat să-și justifice acțiunile, dar încercările sale stângace nu au convins pe nimeni. Înainte de a se pune la vot proiectul de rezoluție, V. A. Zorin, reprezentantul U.R.S.S., a făcut o expunere de motive asupra votului delegației sovietice. El a declarat că delegația sovietică va vota pentru proiectul de rezoluție în ansamblu, prezentat de delegațiile Afganistanului, Birmaniei, Egiptului, Indiei, Indoneziei, Irakului, Iranului, Yemenului, Libanului, Pakistanului, Arabiei Saudite și Siriei, deși și această rezoluție cuprinde unele puncte cu care delegația sovietică nu este întrutotul de acord.

Reprezentantul U.R.S.S. a arătat totodată că delegația sovietică va vota împotriva rezoluției prezente de delegațiile S.U.A., Angliei, Franței și altor țări, deoarece ea cuprinde puncte inacceptabile.

Pentru proiectul de rezoluție al țării arabe și asiatice au votat 21 delegații (U.R.S.S., Polonia, R.S.S. Bielorusă, R.S.S. Ucrainiană, Cehoslovacia, India, Indonezia și celelalte țări arabe și asiatice, Mexic, Chile și altele). Delegațiile a opt țări s'au abținut dela vot. Proiectul de rezoluție nu a fost adoptat deoarece împotriva lui au votat reprezentanții a 29 de țări, printre care S.U.A., Anglia și Franța. Majoritatea Adunării a votat pentru proiectul de rezoluție prezentat de delegațiile S.U.A., Angliei, Franței, și altor câteva țări. Împotriva acestui proiect au votat reprezentanții a 13 țări, printre care U.R.S.S., Polonia, R.S.S. Bielorusă, R.S.S. Ucrainiană, Cehoslovacia, India, Indonezia și Siria. Delegații a patru țări s'au abținut dela vot.

Poporul libanez este împotriva proiectului „comandamentului Orientului Mijlociu”

BEIRUT 3 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele publice manifestul partizanilor păcii din Liban prin care aceștia protestează împotriva noulor încercări ale puterilor occidentale de a impune țării lor proiectul agresiv al „comandamentului Orientului Mijlociu”.

Poporul libanez, ca și celelalte popoare arabe, se spune în manifest, a respins în mod categoric și definitiv proiectul creatii „comandamentului Orientului Mijlociu”, sub orice formă.

Protestând împotriva noulor uneltiri întreprinse în această direcție de puterile occidentale, autorii manifestului declară: „Am aflat cu indignare de declarația privitoare la crearea unei federații arabo-turce și la încheierea unui acord cu statul Israel, întrucât aceste măsuri au drept scop să abatăm popoarele arabe dela lupta lor și să atragem Libanul în blocul militarizat. În fața acestui pericol, adresăm tuturor patrioților și tuturor organizațiilor de diferite convingeri politice și religioase apelul de a depune toate eforturile pentru ca acest proiect agresiv să nu poată fi înfăptuit”.

Manifestul este semnat de peste 70 de persoane printre care activiști de seamă al mișcării pentru pace — Georges Hanna și Antoine Tabet, Hasen Huseini, membru al parlamentului libanez, Husein Sedjan, șeful Kamil Baba și alții.

Criminal de război hitlerist eliberat de titoiști

FRANKFURT PE MAIN 3 (Agerpres). — După cum anunță agenția A.D.N., generalul nazist Rudolf Heinrich, condamnat pentru victoria construiții socialismului în patria noastră, pentru victoria cauzei păcii în lumea întreagă!”

goslav a fost pus în libertate de guvernul titoist în urma intervenției speciale a lui Adenauer. Heinrich a sosit în Germania occidentală unde urmează să ocupe un post de răspundere în noul Wehrmacht.

Oamenii muncii din Ungaria au întâmpinat cu avânt în muncă aniversarea eliberării țării

BUDAPESTA 3 (Agerpres). — M.T.I. Oamenii muncii din Republica Populară Ungară au întâmpinat cu mare avânt sărbătoarea lor națională — aniversarea eliberării țării de către eroica Armată Sovietică — în cinstea acestei sărbători, în întreaga țară s'au desfășurat întreceri. Muncitorii și țărănil muncitori s'au încadrat în schimburi de onoare.

După cum anunță ministerul metalurgiei, în primele 11 zile ale schimbului de onoare colectivului furnalului dela Ozd a îndeplinit norma zilnică în medie cu 109,60%, colectivul furnalului dela Diosgyőr cu 103,20%. Colectivul uzinei de tractoare „Steaua Roșie” a îndeplinit înainte de termen planul pe primul trimestru al acestui an. Fruntaș în întrecere

rea strungarilor din R.P. Ungară este Imre Muszka, strungar la uzina de construcții de mașini, a combinatului „Mátys Rákosi”, care a îndeplinit norma în proporție de 1.350%.

M.T.I. anunță că Miercuri 1 Aprilie, pe porțile mijlocii „Emag” a eșt cea de a 1000-a combină fabricată în R.P. Ungară.

